

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/78/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522010057
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2522010057.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Juraja Dziaka v trestnej veci obžalovanej : A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX v C., trvale bytom C., Slovensko t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Nitra, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno e) Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.07.2025 v Trnave, prejednal odvolanie Okresnej prokuratúry v Trnave proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 01.04.2025 sp.zn. PN-8T/16/2022-174 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovanú A. B. za vinnú z pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno e) Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024 na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 05.09.2021 v čase asi o 16:50 hodine v C. D. E. F., pri parkovisku OD Prior, počas toho, ako oslovila a rozprávala sa s G. H., narodeným v roku 1942, natlačila sa telom do jeho tesnej blízkosti, pričom využila jeho nepozornosť a z bočného vrecka jeho nohavíc mu vytiahla hneď peňaženku, v ktorej mal peniaze v sume 60,- Eur, občiansky a vodičský preukaz na jeho meno, kartičku Všeobecnej zdravotnej poisťovne a kartičku pacienta diabetes, s ktorými odišla na neznáme miesto, čím poškodenému G. H. spôsobila škodu vo výške 67,- Eur,

2/ dňa 27.08.2021 v čase asi o 14:06 hodine v C. D. I. ulici, pri prechode pre chodcov, pristúpila k J. K. narodenej v roku 1941, tlačiacej vedľa seba bicykel a využívajúc nepozornosť poškodenej vytiahla z jej kabelky zavesenej na bicykli čiernu dámsku koženú peňaženku, v ktorej bola finančná hotovosť 50,- Eur a občiansky preukaz na meno poškodenej a tiež časť zlatej retiazky s príveskom v tvare ružičky, s ktorými odišla na neznáme miesto, čím poškodenej J. K. spôsobila škodu vo výške 60,- Eur,

Okresný súd rozhodol („citácia“), podľa § 44 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, nakoľko súd pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 10.11.2021, sp. zn. PN-ST/56/2021, právoplatný dňa 23.12.2021, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný“.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť škodu poškodenému G. H., nar. XX. XXXXXX XXXX v L., trvale bytom F. XX/XXX, C. vo výške 105,- (stopäť) Eur.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku si prokurátor ponechal lehotu na podanie odvolania (č.l.181 spisu). V zákonom stanovenej lehote podaním zo dňa 03.04.2025 (č.l.182 spisu) doručeným okresnému súdu dňa 04.04.2025 podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu do výroku o treste v neprospech obžalovanej (č.l.173 spisu). Obžalovaná po porade s obhajkyňou sa vzdala práva na podanie odvolania (č.l. 181 spisu).

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 29.05.2025, doručené okresnému súdu dňa 02.06.2025 (č.l.181 spisu) po úvodnej rekapitulácii rozsudku okresného súdu uviedla (skráteno), že s rozsudkom Okresného súdu Trnava sa v časti výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu nestotožňuje, nakoľko má za to, že tento postup súdu nezabezpečí ochranu spoločnosti pred touto páchatelkou, nezabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a ani nevytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život. Obžalovaná A. B. bola doposiaľ 28-krát odsúdená za majetkovú trestnú činnosť, pričom rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. ST/56/2021 zo dňa 10.11.2021, právoplatným dňa 23.12.2021, bola odsúdená za zločin krádeže, ktorého sa tiež dopustila na chránenej osobe, k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace. V tejto súvislosti poukázala na to, že podstatným následkom jej konania nie je výška škody spôsobená jednotlivým poškodeným, ale následky, ktoré poškodeným, teda starším, telesne postihnutým a chorým osobám vznikli odcudzením ich dokladov, zdravotných preukazov a peňazí, spojené s nemalými starosťami pri ich vybavovaní a ktorými ich obžalovaná dostala aj do finančnej núdze, pretože to boli častokrát peniaze, ktoré mali slúžiť na ich obživu do ďalšej výplaty ich dôchodku. Aj keď sa obžalovaná ku skutku priznala a svoje konanie oľutovala, pred súdom sa kajala, tak ako aj v predchádzajúcom trestnom konaní (rozsudok sp. zn. PN-8T/56/2021), malo by sa ziať do úvahy aj to, že spáchala viac trestných činov a bola už za trestný čin odsúdená (§ 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona). Vzhľadom k tomu, že pomer príťažujúcich okolností u obžalovanej prevažuje, bola uznaná vinnou v podstate už za tretí zločin, má za to, že by jej nemalo byť upustené od uloženia súhrnného trestu, ale za dva skutky pokračujúceho zločinu krádeže uvedené v obžalobe sp. zn. Pv 373/21/2204-14 by mala byť obžalovaná A. B. potrestaná podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 3, § 42 odsek 1 a § 41 odsek 1 Trestného zákona, uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v polovici alebo nad polovicu trestnej sadzby, tzn. 6 rokov (po predchádzajúcom zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby 2 roky o $1/3 = 4$ roky, teda v polovici trestnej sadzby 4 roky až 8 rokov = 6 rokov) s jej zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V závere navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol. Obžalovaná sa prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním zo dňa 11.06.2025 (č.l.183-184 spisu) vyjadrila k odvolaniu prokurátora, keď uviedla (skráteno), že okresný súd správne, vzhľadom na novelu Trestného zákona, posúdil právnu kvalifikáciu skutku a rozhodol tak, že upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 TZ účinného od 6.8.2024. Uvedené súd dostatočne vysvetlil tým, že pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 10.11.2021 sp. zn. PN-8T/56/2021 právo-platný dňa 23.12.2021 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Obžalovaná A. B. sa k skutku priznala, oľutovala ho, je ochotná nahradiť poškodenému vzniknutú škodu a toho časuje už vo výkone trestu na základe iného rozhodnutia súdu. Samotné prejednanie na hlavnom pojednávaní bolo dostačujúce /obžalovaná plakala/ na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej.

V závere žiadala, aby Krajský súd Trnava napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa Trestného poriadku potvrdil.

Obžalovaná sa aj samostatným podaním zo dňa 12.06.2025 (č.l.185 spisu) písomne vyjadrila k odvolaniu prokurátora (skráteno), keď uviedla, že si je vedomá svojho skutku a úprimne ho ľutuje. Je ochotná vzniknutú škodu ktorú spôsobila uhradiť a poškodeným sa ospravedľuje, ale situácia v ktorej sa nachádzala bola pre ňu nesmierne ťažká vzhľadom na rodinnú situáciu v ktorej sa nachádzala. S rozsudkom okresného súdu súhlasí.

Konanie na odvolacom súde:

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

(2) Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

(3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 Trestného poriadku:

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

(2) Ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, následne bol povinný skúmať, či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku), či bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312 a § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku proti ktorým nie sú prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku. Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokuratúry nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky na jeho zamietnutie podľa § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie za účasti prokurátorky krajskej prokuratúry, obhajkyne a obžalovanej B. prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku. Obžalovaná predvolanie na verejné zasadnutie prevzala dňa 25.06.2025, obhajkyňa upovedomenie o verejnom zasadnutí prevzala dňa 26.06.2025, krajská prokuratúra dňa 20.06.2025.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na odôvodnenie odvolania s tým, že ľútosť obžalovanej pokladá za účelovú, táto svoje konanie zľahčuje a to s poukazom na svoje osobné pomery. Napadnutý rozsudok žiadal vo výroku o treste zrušiť a rozhodnúť podľa odôvodnenia odvolania.

Obhajkyňa obžalovanej uviedla, že rozsudok Okresného súdu Trnava je správny a žiadala, aby krajský súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil a odvolanie prokurátora zamietol.

Obžalovaná B. na verejnom zasadnutí uviedla, že je jej to strašne ľúto a banuje to. Trestnú činnosť nebude opakovať, to sľubuje.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovanej.

Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd proti nemá podstatné výhrady, preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.04.2025 po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedala „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovanej výhrady a navrhol toto vyhlásenie prijať. Okresný súd postupoval procesne správne, keď prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a následne na hlavnom pojednávaní a vykonal dokazovanie ohľadne trestu a náhrade škody.

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovanej), že obžalovaná spáchala pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024 s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno e) Trestného zákona účinného od 06. augusta 2024

Odvolaací súd vzhľadom na odvolanie podané okresným prokurátorom v neprospech obžalovanej do výroku o treste ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o vine na hlavnom pojednávaní a prijatie vyhlásenia súdom prvého stupňa sa meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste. K výroku o treste všeobecne

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle : všeobecných zásad podľa § 33a Trestného zákona podľa ktorých páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatela a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti. Pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného. A zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatela nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatela. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest,“ (nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011).

Krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal potrebné dokazovanie na uloženie sankcie, keď na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to aktuálnym odpisom registra trestov obžalovanej a lustráciou CESDAP, odborným vyjadrením (z č. I. 100), obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. PN-8T/56/2021.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. PN-8T/56/2021 oboznámil najmä rozsudok zo dňa 10. novembra 2021, právoplatný dňa 23. decembra 2021, z ktorého vyplýva, že obžalovaná A. B. bola uznaná za vinnú zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 01. januára 2021, za čo jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Trestný rozkaz v tejto veci vydaný nebol a obžalovaná sa nezúčastnila hlavného pojednávania dňa 10. novembra 2021, pričom rozsudok jej bol doručený do vlastných rúk 07. decembra 2021.

Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že obžalovaná bola doposiaľ 28 krát súdne trestaná, a to: od roku 1977, kedy bola ešte mladistvá až po rok 2021, a to prevažne za trestné činy krádeže.

Z lustrácie CESDAP obžalovanej vyplýva, že nemá žiadny záznamov o spáchaní priestupku.

Pri úvahách o druhu a výmere treste okresný súd správne postupoval v zmysle všeobecných zásad a zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v § 33a, § 34 ods. 1, ods. 3, ods.4 Trestného zákona, podľa ktorých trest (skrátene) má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V rámci hodnotenia osoby obžalovaného nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Súd si úsudok o možnosti nápravy obžalovaného vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin), spôsobu jeho spáchania,

následkov, ktoré skutkom mohol vyvolať alebo vyvolal, a pri náležitom zhodnotení osoby obžalovaného. Možnosť nápravy obžalovaného konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa obžalovaného na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (judikát Rt 23/1967).

Pokiaľ ide o výmeru trestu, odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne u obžalovanej skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd, rovnako ako prvostupňový súd, za preukázané, že u obžalovanej bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznala sa k trestnej činnosti a úprimne ju oľutovala) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bola už za trestný čin odsúdená). Ani odvolací súd s poukazom na ust. § 38 ods. 1 Trestného zákona a ustálenú súdnu prax, na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona neprihliadol, nakoľko je potrebné z dôvodu viaccinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou "ne bis in idem", vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 os. 2 Tr. zák.) Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011.

Okresný súd správne prihliadol na druh a výšku uloženého trestu rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 10.11.2021 sp. zn. PN-8T/56/2021 právoplatný dňa 23.12.2021, keď u obžalovanej postupom podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože takto uložený trest aj odvolací súd považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, ktorý primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Prokurátorka namietala, že upustenie od uloženia súhrnného trestu nezabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou a nezabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a ani nevytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život. Odvolací súd však tento názor prokurátora nezdieľa, poukazujúc na zhodnotenie všetkých konkrétnosti prípadu v spojení s osobou obžalovanej ako páchatel'kou trestného činu ako aj vzhľadom na novelizáciu Trestného zákona, ktorá vychádza z princípov humanizácie, individualizácie a spravodlivejšieho ukladania trestov.

K odvolacím námietkam.

Podľa § 38 ods. 2) Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 2) Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1) Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2) Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

V predmetnom konaní súd odsudzuje obžalovanú za trestné činy, ktorý spáchala skôr (05.09.2021 a 27.08.2021), ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin (rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. PN-8T/56/2021 zo dňa 10.11.2021 právoplatný dňa 23.12.2021), preto sú splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§41 ods. 2 Tr. zákona – spáchala zločin).

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 41 ods.2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V predmetnej veci súd odsudzuje obžalovanú za viac trestných činov (§ 212 ods.1,ods.3, § 219 ods.1 Trestného zákona účinného do 06.08.2024 a pre trestný čin podľa § 212 ods.3 Tr. zákona účinného od 06.08.2024) spáchaných viacerými skutkami (dňa 10.05.2021, 05.09.2021 a 27.08.2021) kde najprísnejšia trestná sadzba z nich je pri zločine krádeže podľa § 212 ods.3 Trestného zákona účinného do 06.08.2024, ktorá je 3-10 rokov. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že vzhľadom k uvedenému nie je možné ukladať obžalovanej súhrnný trest za použitia ustanovenia o úhrnnom treste podľa § 41 ods.1 Tr.zákona tak ako to navrhovala okresná prokuratúra, nakoľko obžalovaná sa dopustila viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných viacerými skutkami.

Na rozdiel od okresnej prokuratúry je odvolací súd toho názoru, že nie sú splnené zákonné podmienky na postup podľa § 38 ods.3 Trestného zákona (pred novelou § 38 ods.5 Trestného zákona) , podľa ktorého sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nakoľko v danom prípade sa obžalovaná nedopustila opätovného zločinu. V rámci dotknutej právnej normy zákon upravuje prísnejšie pravidlá zvyšovania dolnej hranice trestnej sadzby vo vzťahu k recidíve zločinov, čo nie je prípad obžalovanej. Pod pojmom „opätovne“ sa rozumie spáchanie zločinu potom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin.

Trestný zákon vychádza pri úprave ukladania trestov v prípade súbehu trestných činov zo zásady absorčnej, pretože úhrnný a súhrnný trest sa ukladá podľa trestného činu najprísnejšie trestného (absorbujú miernejší trestný čin). Absorčná zásada je doplnená asperačnou (zostrujúcou) zásadou, ktorá sprísňuje trestnú sadzbu podľa §41 ods.2 Tr.zákona, ale aj zohľadnením príťažujúcich okolností - §38 ods.4 resp. §38 ods.5 Tr.zákona a obsahuje aj prvky kumulačnej zásady spočívajúce v tom, že popri treste odňatia slobody môže v rámci súhrnného ako i úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu.

Odsudzujúcim rozsudkom prvého stupňa za iný trestný čin sa v ustanovení § 42 ods.1 Tr.zákona rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konania skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a (R 41/1968).

Pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu vyjadrenej stupňom jeho spoločenskej nebezpečnosti, ktorá je rozhodujúca pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. K naplneniu účelu trestu prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestov za spáchaný trestný čin. (porovnaj Nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012)

Trestný zákon nežiaduce a spoločnosti škodlivé konania premieta do skutkových podstát trestných činov a ujmu za ich spáchanie formuluje v podobe trestov. Trestný kódex plní svoju preventívno-výchovnú funkciu prostredníctvom stupnice druhov trestov a ich výmer za jednotlivé trestné činy vyjadrujúcej hodnotový úsudok o stupni zavrhnutiahodnosti jednotlivých trestných činov. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Sžo/60/2016 zo dňa 06.06.2017)

V kontexte odvolacích námietok prokuratorky, ktorá sa nestotožnila s rozhodnutím prvostupňového súdu, nakoľko mala za to, že rozhodnutie okresného súdu ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu nezabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou a nezabráni jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti odvolací súd poukazuje na to, že v tomto prípade išlo o trestnú činnosť –prisvojenie si cudzej veci, zmocnením veci ktorú mali poškodení pri sebe a išlo o osoby vyššieho veku, čo samo o sebe bez zohľadnenia ďalších skutočností znamenalo, že typová závažnosť konania bola vysoká. Odvolací súd konanie obžalovanej nezľahčujúce, avšak (aj vzhľadom na smer, akým sa zákonodarstvo vo vzťahu k trestaniu páchatel'ov uberá - prichádza k zmierňovaniu trestov), postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti v podobe priznania a oľutovania, nepriaznivej rodinnej a sociálnej situácie obžalovanej,

vek obžalovanej (64 rokov), dobe ktorá uplynula od páchania skutkov (spáchané v roku 2021), by nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov tak ako ho navrhla prokurátorka nespĺnil výchovný účel.

Odvolací súd dodáva, že primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V prípade obžalovanej je postačujúce pôsobiť na jej prevýchovu trestom v trvaní 5 rokov a 4 mesiacov, ktorý jej bol uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. PN-8T/56/2021 zo dňa 10.11.2021 právoplatný dňa 23.12.2021, preto okresný súd správne rozhodol, keď upustil od uloženie súhrnného trestu, nakoľko uvedený trest je ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.